

Ár 2009, föstudaginn 11. desember, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Guðlaug Brynja Ólafsdóttir og Hildigunnur Hafsteinsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 33/2009**:

M
gegn
Fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og F, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 22. maí 2009 með kvörtun lögfræðings fyrir hönd sóknaraðila, dagsettri 13. maí 2009. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 22. maí 2009, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 2. júní 2009. Var bréfið sent lögmanni sóknaraðila með bréfi úrskurðarnefndarinnar, dagsettu 5. júní 2009, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Bárust þær með bréfi lögmannsins, dagsettu 15. júní 2009.

Málið var tekið fyrir á fundum úrskurðarnefndarinnar 14. júlí og 11. desember 2009.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili leitaði til A ehf. í því skyni að fá ráðgjöf og aðstoð við niðurgreiðslu skulda og gerði svonefndan þjónustusamning við nefnt félag 13. ágúst 2008. Samkvæmt samningnum tók A ehf. að sér að hafa milligöngu um að flýta uppgreiðslu lána og annarra fjárhagsskuldbindinga með því að greiða inn á höfuðstól þeirra. Þann 1. október 2008 gaf sóknaraðili út umboð til nafngreinds starfsmanns A ehf. eða hverjum öðrum starfsmanni félagsins, sem hann tilnefndi, til að hafa milligöngu um mánaðarlega greiðslu, kr. 7.000, inn á höfuðstól tilgreinds láns, sem sóknaraðili hafði tekið hjá varnaraðila. Í umboðinu fólst heimild til handa starfsmanni A ehf. til að fela varnaraðila að annast millifærslur af tilgreindum reikningi hans hjá varnaraðila. Í samræmi við nefnt umboð óskaði starfsmaður A ehf. eftir því með rafpósti til varnaraðila 30. nóvember 2008 að kr. 7.000 yrðu millifærðar af reikningi sóknaraðila til greiðslu inn á höfuðstól láns sóknaraðila hjá varnaraðila. Beiðninni var hafnað með rafpósti varnaraðila 2. desember 2008.

Málið barst úrskurðarnefnd með kvörtun lögmanns sóknaraðila, dagsettri 13. maí 2009.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili kveður varnaraðila ítrekað hafa neitað að taka við umboðum frá (sic) A ehf. og fært fram ný rök í hvert skipti sem félagið hafi lagfært umboðin. Hafi þetta leitt til þess að sóknaraðili geti ekki nýtt sér þjónustu A ehf. Telur sóknaraðili blasa við að synjun varnaraðila eigi ekki við rök að styðjast. Sé efni umboðs hans

ótvírætt og feli í sér skýran vilja hans um að A ehf. taki að sér milligöngu um skjótari uppgreiðslu lána. Þá sé orðalag umboðsins skýrt og uppfylli allar formkröfur sem gera megi til þess háttar umboða. Sóknaraðili vísar ennfremur til þess að heimild lántakenda til uppgreiðslu lána sé skýr samkvæmt lögum nr. 121, 1994 um neytendalán.

Sóknaraðili óskar eftir því að úrskurðarnefndin taki kvörtun sína til efnislegrar meðferðar. Sérstaklega er þess óskað að tekin verði afstaða til þess hvort *[varnaraðila] sé stætt á því að synja Sparnaði [ehf.] um að annast milligöngu um millifærslur/uppgreiðslur inn á lán [sóknaraðila] með vísan til meintra formgalla á umboði".*

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að öllum kröfum sóknaraðila verði vísað frá úrskurðarnefndinni.

Varnaraðili styður kröfu sína þeim rökum að samkvæmt b-lið 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefndina fjalli hún ekki um kröfu viðskiptamanns sem ekki verði metin til fjár. Kveður varnaraðili kröfu sóknaraðila ekki fullnægja áskilnaði b-liðar 6. gr. um að teljast krafa sem metin verði til fjár. Þá vísar varnaraðili jafnframt til e-liðar 6. gr. þar sem kveðið sé á um að úrskurðarnefndin fjalli ekki um mál, sem séu það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar, að þau séu ekki tæk til úrskurðar. Telur varnaraðili kröfugerð sóknaraðila á engan hátt uppfylla þær kröfur sem gerðar séu samkvæmt umræddu ákvæði.

VI.

Niðurstaða.

Ágreiningur í máli þessu lýtur að þeirri ákvörðun varnaraðila að synja starfsmanni A ehf. um tiltekna gerninga fyrir hönd sóknaraðila á grundvelli umboðs, sem sóknaraðili hefur gefið starfsmanninum. Í kvörtun sinni óskar sóknaraðili eftir því að úrskurðarnefndin taki kvörtun sína „*til efnislegrar meðferðar*". Er síðan, eins og gerð grein fyrir í III. kafla hér að framan, þess sérstaklega óskað að tekin verði afstaða til þess hvort varnaraðila sé stætt á að synja margnefndu félagi um að annast milligöngu um „*millifærslur/uppgreiðslur inn á lán [sóknaraðila] með vísan til meintra formgalla á umboði* ".

Samkvæmt b-lið 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, fjallar nefndin ekki um kröfu viðskiptamanns sem ekki verður metin til fjár. Í kvörtun sóknaraðila er óskað eftir því að nefndin taki afstöðu til ákveðins álitaefnis án þess að sett sé fram krafa því tengdu, sem metin verði til fjár. Er ekki unnt samkvæmt samþykktum úrskurðarnefndarinnar að leita álits nefndarinnar með þeim hætti sem sóknaraðili gerir ráð fyrir.

Með vísan til framanritaðs verður því, eins og málatilbúnaði sóknaraðila er háttað, ekki hjá því komist að vísa málinu þá þegar af þessari ástæðu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 11. desember 2009.